

DYREKTYWA FSIS

6100.1
Wer. 2

7/24/14

BADANIE PRZEDUBOJOWE ZWIERZĄT HODOWLANYCH

I. CEL

Niniejsza dyrektywa dostarcza wskazówek dla pracowników programu inspekcji (IPP) odnośnie sposobu badania zwierząt przed ubojem (badanie przedubojowe) oraz metod stosowanych do weryfikacji tego, czy zwierzęta przeznaczone do uboju zostały wcześniej przebadane. Dodatkowo dostarcza weterynarzom zdrowia publicznego (PHV) instrukcji odnośnie sposobu postępowania ze zwierzętami w trakcie badania przedubojowego oraz dokumentowania wyników w Systemie Informatycznym Zdrowia Publicznego (PHIS). FSIS dokonuje ponownej publikacji niniejszej dyrektywy, aby dostarczyć instrukcji dla wymagań postępowania z bydłem niezdolnym do poruszania się, wcześniej wspomnianych w zawiadomieniu (patrz część XIII); dostarczyć instrukcji dla IPP w zakresie wpisywania do PHIS danych przedubojowych (patrz, część XVII); dostarczyć instrukcji wcześniej uwzględnionych w zawiadomienia dla IPP w zakresie weryfikacji użytkowania przez zakład wejść dodatkowych (patrz, część X. J.); oraz weryfikacji, czy zwierzęta hodowlane zostały wcześniej poddane badaniu przedubojowemu (patrz, części VI-IX).

PUNKTY KLUCZOWE

- *Dostarcza procedur dla IPP do stosowania podczas badania przedubojowego zwierząt hodowlanych*
- *Dostarcza metodologii dla IPP dla weryfikacji, czy zwierzęta hodowlane przeznaczone do uboju zostały wcześniej poddane badaniu przedubojowemu*
- *Dostarcza instrukcji dla IPP odnośnie wpisywania postępowania do PHIS*
- *Wyjaśnia IPP wymagania postępowania dla bydła niezdolnego do poruszania się*

II. UCHYLENIA

Dyrektywa FSIS PHIS 6100.1, Wer. 1 Przedubojowe badania zwierząt hodowlanych z dnia 4/16/09
Formularz FSIS 6200-14, Rejestr dziennego postępowania
Formularz FSIS 6200-16, Podsumowanie badania przedubojowego

III. GENEZA

A. W ramach FMIA, IPP przeprowadzają badanie i kontrolę wszystkich zwierząt hodowlanych przed ubojem, w celu określenia, czy zwierzęta nadają się do uboju do późniejszego spożycia przez ludzi. A zatem, jeśli zakład nie dostarczy zwierząt do badania przedubojowego zgodnie z 21 U.S.C. 603 i 9 CFR 309.1, IPP (PHV, Inspektor ds. bezpieczeństwa konsumentów (CSI) lub Inspektor produktów żywnościowych (FI)) przeprowadzający badanie poubojowe nie będą w stanie określić, czy tusze zwierząt nie są zafałszowane, a tym samym, nie będą mogli dopuścić do oznakowania tusz jako „zbadane i dopuszczone”. Istnieją pewne stany zdrowia zwierząt, które można ocenić wyłącznie w momencie, gdy zwierzęta hodowlane są żywe.

B. 18 marca 2009 FSIS opublikował ostatni przepis „Wymogi dotyczące postępowania z bydłem uznanym za niezdolne do poruszania się po przeprowadzeniu badania przedubojowego” ([74 FR 11463](#)). Na mocy końcowego przepisu, wszystkie zwierzęta niezdolne do poruszania się przeznaczone do uboju, w tym cielęta niezdolne do poruszania się (w tym te, które pozytywnie przeszły badania przedubojowe), muszą być uznane za niezdolne do spożycia i zutylizowane zgodnie z 9 CFR 309.13. Stanowi on również, że pracownicy zakładu muszą poinformować IPP o tym, że bydło zostało uznane za niezdolne do poruszania się po pozytywnym przeprowadzeniu badania przedubojowego (9 CFR 309.3 (e)). Jednakże, 9 CFR 309.13 (b) stanowi, że cielęta, które są niezdolne do podniesienia się z pozycji zalegającej oraz do chodzenia z powodu zmęczenia lub zimna, mogą być oddzielone i poddane obserwacji zanim zostaną uznane za niezdolne do spożycia, jednak wyłącznie pod odpowiednim nadzorem FSIS. Rozporządzenia dotyczące postępowania z bydłem uznanym za niezdolne do poruszania się po przeprowadzeniu badania przedubojowego zostały wymienione w załączniku 1.

C. Dodatkowo, FSIS będzie nadal zezwalał zakładom uboju zwyczajowego na przeprowadzanie uboju bydła przeznaczonego do spożycia przez ludzi, które zostało uznane za niezdolne do poruszania się po dostarczeniu do zakładu, jeśli zakład nie zauważy jakichkolwiek innych stanów zdrowia, które sprawiają, że zwierzę nie nadaje się do spożycia przez ludzi. IPP są zobowiązani do kierowania się [Dyrektywa FSIS 5930.1, Custom Exempt Review Process](#), w celu weryfikacji działań dotyczących uboju zwyczajowego oraz wymogów humanitarnego traktowania, w tym wymogów dla bydła niezdolnego do poruszania się.

IV. PRZEGLĄD NINIEJSZEJ DYREKTYWY W SPRAWIE PRZEDUBOJOWEGO BADANIA ZWIERZĄT HODOWLANYCH

We wszystkich zakładach uboju IIC musi zapewnić do 1 godziny oficjalnego czasu podczas wykonywania ustalonych obowiązków służbowych, w czasie której każdy urzędnik FSIS wypełniający obowiązki przedubojowe w przedsiębiorstwie będzie mógł dokonać przeglądu niniejszej Dyrektywy. Możliwość przeglądu dyrektywy musi zostać zapewniona tak szybko po publikacji jak to praktycznie jest możliwe. Ewentualnie IIC mogą przeprowadzić spotkanie jednostki roboczej z pracownikami przeprowadzającymi badanie, wykonującymi obowiązki przedubojowe, w celu omówienia tej dyrektywy. Po tym, jak wszyscy urzędnicy FSIS w zakładzie zakończą przegląd lub wezmą udział w spotkaniu, ICC udokumentuje w formie notatki listę nazwisk wszystkich urzędników FSIS, którzy dokonywali przeglądu dyrektywy lub wzięli udział w spotkaniu oraz dat zakończenia przeglądu lub spotkania.

UWAGA: Wszyscy IPP, którzy prowadzą badania przedubojowe powinni pozytywnie przejść moduł szkoleniowy dotyczący humanitarnego traktowania z lutego 2009 roku.

V. BEZPIECZEŃSTWO OSOBISTE IPP

W czasie, gdy IPP przeprowadza rutynowe badania przedubojowe, bezpieczeństwo osobiste stanowi priorytet. IPP muszą prowadzić weryfikacje przedubojowe z pomocnikami z zakładu (9 CFR 307.2 (a)) z bezpiecznego i odpowiedniego punktu, uwzględniającego rozmiar i temperament zwierząt hodowlanych. PHV są zobowiązani do prowadzenia, w razie potrzeby, badań fizycznych posegregowanych zwierząt hodowlanych (np. z podejrzeniem choroby, zdyskwalifikowane) wraz z pomocnikami z zakładu oraz odpowiednimi ograniczeniami (np. poskrom).

VI. WERYFIKACJA FSIS ZWIERZĄT HODOWLANYCH PRZEZNACZONYCH DO UBOJU

A. IPP muszą być świadomi, że zakłady są zobowiązane do przeprowadzania badań przedubojowych zwierząt hodowlanych w dniu uboju (9 CFR 307.2(a) i 9 CFR 309.1(a)). Dodatkowo, IPP muszą również być świadomi tego, że zakład jest zobowiązany do identyfikacji tych zwierząt, które wymagają badania przedubojowego oraz do przeprowadzenia tego w sposób, który umożliwi IPP przeprowadzenie i dokumentację tegoż badania (np. poprzez zastosowanie kart zagrody lub arkuszy danych). Dokumentacja taka jest niezbędna do ułatwienia weryfikacji przez IPP klasy uboju (podklasy) oraz liczby zwierząt skierowanych do badania przedubojowego oraz do połączenia tej liczby z liczbą zwierząt poddanych ubojowi.

UWAGA: W rzadkich przypadkach, po konsultacji z FLS, IPP może przeprowadzić badanie przedubojowe w dniu innym niż dzień uboju (patrz, Część XV niniejszej dyrektywy).

B. IPP mają w obowiązku zażądać dokumentu (np. karty zagrody lub arkusza danych) od danego zakładu, który przedstawia następujące informacje (lub wystarczające miejsce dla IPP do wprowadzenia poniższych danych):

1. Data i czas przeprowadzenia badania przedubojowego;
2. Numer zagrody/partii;
3. Liczba i klasa uboju (podklasa) zwierząt hodowlanych w danej zagrodzie/partii, które zostały skierowane do badania przedubojowego i pozytywnie je przeszły; oraz
4. Podpis i inicjały IPP.

C. Jeżeli IPP nie otrzyma tego dokumentu, zwierzęta nie zostały w wystarczający sposób przeznaczone do uboju (9 CFR 307.2 i 9 CFR 309.1(b)). W rezultacie, IPP nie może efektywnie przeprowadzić badania przedubojowego, a co za tym idzie nie może zatwierdzić uboju tych zwierząt. IPP jest zobowiązany przekazać zakładowi, że jest niezdolny do przeprowadzenia badania przedubojowego, gdyż zakład nie dostarczył mu odpowiednich dokumentów.

VII. PROCEDURY IPP DLA WERYFIKACJI LICZBY ZWIERZĄT HODOWLANYCH SKIEROWANYCH DO BADANIA PRZEDUBOJOWEGO

A. IPP są zobowiązani do okresowej weryfikacji dokładności liczby zwierząt hodowlanych kierowanych do badania przedubojowego, zapisanej przez zakład w karcie zagrody lub w innym dokumencie.

B. IPP są zobowiązani do przeprowadzania tej weryfikacji z częstotliwością ustaloną w drodze konsultacji z inspektorem prowadzącym czynności (ICC) oraz Głównym Kierownikiem (FLS). Częstotliwość powinna opierać się na historii zakładu dotyczącej dokładnego zapisywania liczby zwierząt hodowlanych w dokumencie (np. karta zagrody, arkusz danych) przedstawionym IPP.

C. Muszą oni również przeprowadzić weryfikację z kartą zagrody lub innym dokumentem po zidentyfikowaniu przez zakład i skierowaniu zwierząt hodowlanych do badania przedubojowego.

D. Jeżeli przeliczenie ujawni, że liczba podana przez zakład jest niedokładna, wówczas IPP muszą

przeprowadzić badanie przedubojowe.

E. Jeżeli liczba zwierząt hodowlanych podana przez zakład okaże się niedokładna, wówczas IPP są zobowiązani do:

1. Zażądania od pracowników zakładu karty zagrody z poprawną liczbą oraz wykreślenia niewłaściwej liczby i wpisania poprawnej;
2. Podpisania zmian dokonanych w karcie zagrody, wprowadzonych przez dany zakład; oraz
3. Wykonania badania przedubojowego.

F. Jeżeli pracownicy zakładu odmówią wprowadzenia poprawek, IPP jest zobowiązany do przerwania badania przedubojowego oraz wykonania poniższych czynności:

1. Zatrzymania zwierząt hodowlanych poprzez podjęcie działania kontroli regulacyjnej zgodnie z 9 CFR 500.2 (a) (3);
2. Wydanie zakładowi raportu o niezgodności (NR) opisującego odmowę zakładu na dostarczenie odpowiednich informacji w celu sprawnego przeprowadzenia badania przedubojowego oraz wpisanie prawidłowej liczby zwierząt hodowlanych do NR; oraz
3. Wprowadzenie tego jako „Inne Wymagania Badania” i zacytowanie w tym NR 9 CFR 307.2.

VIII. PROCEDURY IPP DLA IDENTYFIKACJI, KONTROLI I LICZENIA ZWIERZĄT HODOWLANYCH PODCZAS BADANIA PRZEDUBOJOWEGO

A. IPP jest zobowiązany do przeprowadzenia badania przedubojowego, policzenia zwierząt, które przeszły to badanie oraz przestrzegania instrukcji zamieszczonych poniżej w celu identyfikacji, kontroli i liczenia zwierząt hodowlanych, które tego badania nie przeszły.

B. IPP ma obowiązek przeprowadzenia badania i pozytywnego zatwierdzenia tych zwierząt, które, w czasie badania przedubojowego zostały uznane za zdrowe.

C. IPP jest zobowiązany zażądać od pracowników zakładu humanitarnego oddzielenia zwierząt hodowlanych, które wymagają dalszych badań przez PHV od tych, które przeszły badanie przedubojowe.

D. IPP (PHV lub IPP pod nadzorem PHV) jest zobowiązany do uznania za niezdatne zwierząt znalezionych martwych w zagrodzie oraz do oznaczenia ich jako takie. Zwierzęta te są liczone przy użyciu formularza „Identyfikator - Przedubojowy” (Formularz FSIS 6150-1).

E. IPP jest zobowiązany do weryfikacji liczby zwierząt hodowlanych w zagrodach oraz zapisania jej na karcie zagrody. Jeżeli zwierzęta są usuwane z zagrody (np. padłe sztuki, zwierzęta oddzielone do badania przez PHV), IPP powinien:

1. Zażądać od pracowników zakładu poprawienia liczby zwierząt hodowlanych wpisanych do karty zagrody poprzez wykreślenie poprzedniej liczby i wpisanie nowej sumy; oraz
2. Podpisać wprowadzoną zmianę.

F. Po zakończeniu badania przedubojowego, IPP jest zobowiązany do zapisania na karcie zagrody lub w innym dokumencie dostarczonym przez zakład czasu wykonania badania przedubojowego oraz

podpisania tego dokumentu. Po przeprowadzeniu tych działań, badanie przedubojowe jest zakończone, a zwierzęta hodowlane mogą zostać poddane ubojowi.

G. Gdy PHV dokonuje segregacji zwierząt hodowlanych dla celów badania, jest on zobowiązany do:

1. Zbadania tych zwierząt oraz wydania jednej z poniższych dyspozycji:

1. Zdatne do uboju normalnego;
2. Zdatne do uboju, ale oznaczone lub traktowane jako zwierzęta z podejrzeniem choroby (9 CFR 309.18 (a)). Dodatkowo, trzoda chlewna poddawana ubojowi w operacji szczecinowania musi również mieć widoczny tatuaż w przypadku identyfikacji jako zwierzę z podejrzeniem choroby (9 CFR 309.18 (b)); lub
3. Uznania za niezdatne oraz oznaczenia jako zwierzę niezdatne (9 CFR 309.18 (c)).

2. Policzyć oddzielone sztuki przy użyciu:

- a. Karty zagrody (lub innych dokumentów) w przypadku zwierząt uznanych za zdatne do normalnego uboju; lub
- b. Formularza FSIS 6150-1 „Identyfikator - Przedubojowy”, w przypadku tych zwierząt, które mają podejrzenie choroby lub zostały uznane za niezdatne.

IX. PROCEDURY WERYFIKACYJNE IPP DLA USTALENIA CZY ZWIERZĘTA HODOWLANE W ZAKŁADZIE ZOSTAŁY WCZEŚNIEJ PODOANE BADANIU PRZEDUBOJOWEMU

A. IPP ma w obowiązku zweryfikowanie czy tylko zwierzęta hodowlane, które przeszły badanie przedubojowe są poddawane ubojowi. IPP musi przeprowadzić to działanie przynajmniej raz na turę uboju. (IIC w porozumieniu z FKS, może ustalić całościową częstotliwość tej weryfikacji w danym zakładzie.) IPP jest zobowiązany do przeprowadzenia tej weryfikacji, obserwując osoby przeprowadzające zwierzęta hodowlane z zagród do obszaru ubojowego, oraz weryfikując czy:

1. Dokumentacja zakładu (np. karta zagrody lub inny dokument) odpowiada zwierzętom prowadzonym na ubój; oraz
2. Dokumentacja jest opatrzona podpisem IPP oraz czasem, kiedy badanie przedubojowe zostało przeprowadzone.

B. IPP może wykonać to działanie jako część weryfikacji Systemu Śledzenia Humanitarnego Traktowania (HATS). Jednakże, weryfikacja traktowania zwierząt, wraz z upływem czasu, nie może zostać ograniczona do lokalizacji po badaniu przedubojowym (odniesienie do [Dyrektywa FSIS 6900.2, Humanitarne Traktowanie i Ubój Zwierząt Hodowlanych](#)).

C. IPP ma w obowiązku weryfikację czy liczba zwierząt hodowlanych przeznaczonych na ubój (podczas tury uboju) nie przekracza liczby zwierząt, które przeszły badania przedubojowe. Lokalizacja poubojowa

dla potrzeb tej procedury weryfikacji musi zostać określona przez IIC w danym zakładzie. Może ona różnić się z zależności od zakładu. IPP są zobowiązani do przeprowadzenia tej weryfikacji:

1. Okresowo w czasie trwania tury uboju, w czasie inspekcji poubojowej dla określonej partii, podliczając liczbę zwierząt hodowlanych objętych badaniem przedubojowym przy użyciu dokumentacji zakładu (np. karta zagrody lub inny dokument); oraz

2. Porównując tę liczbę z całkowitą sumą zakładu dla liczby zwierząt hodowlanych poddanych ubojowi w danej partii. Bieżąca łączna liczba zwierząt hodowlanych poddanych ubojowi w danym zakładzie może być zapisywana przez ten zakład, przykładowo, na arkuszach danych (lub kartach danych) lub przy użyciu liczników automatycznych. (Ta metoda różni się w zależności od zakładu.)

D. Podczas normalnej zmiany, IPP jest zobowiązany do zweryfikowania przynajmniej raz w tygodniu dla każdej zmiany, czy całkowita liczba zwierząt poddanych badaniu przedubojowemu równa się całkowitej liczbie zwierząt poddanych ubojowi. IPP musi zweryfikować te liczby poprzez:

1. Określenie liczby zwierząt hodowlanych, które zostały zatwierdzone do uboju poprzez zbadanie i podliczenie liczby tych zwierząt w zweryfikowanej dokumentacji (np. w kartach zagród lub innych dokumentach) oraz w wypełnionym formularzu Identyfikator - Przedubojowy (Formularz FSIS 6150-1) dla tej zmiany;

2. Porównanie tej liczby z całkowitą liczbą ubitych sztuk danego zakładu; oraz

3. Określenie czy istnieją jakieś rozbieżności.

E. Jeżeli IPP odkryje jakieś rozbieżności, ma w obowiązku przedyskutować z zarządem zakładu dlaczego te liczby się nie zgadzają oraz ustalić jak je połączyć. IPP jest zobowiązany zapytać czy jakakolwiek dokumentacja przechowywana przez zakład może pomóc w ustaleniu poprawnych liczb.

F. Jeżeli IPP ustali, że zwierzęta hodowlane zostały poddane ubojowi bez badania przedubojowego, wówczas IPP musi postępować zgodnie z instrukcjami z części X.I. dla zwierząt nie poddanych badaniu przedubojowemu.

X. KROKI PODEJMOWANE PRZEZ IPP PODCZAS PRZEPROWADZANIA BADANIA PRZEDUBOJOWEGO ZWIERZĄT HODOWLANYCH

A. Kiedy IPP przeprowadza badanie przedubojowe, musi postępować zgodnie z instrukcjami zawartymi w [Dyrektywie FSIS 6900.2](#), odnośnie sposobu weryfikacji czy zakład postępuje zgodnie z wymogami humanitarnego traktowania. Wszystkie zwierzęta, które znajdują się na terenie zakładu, w pojazdach, które znajdują się na terenie zakładu, lub zwierzęta, których traktowanie jest związane z ubojem (np. zwierzęta hodowlane na ciężarówkach oczekujące na ubój) muszą być traktowane w sposób humanitarny. Pracownicy zakładu mają w obowiązku traktować te zwierzęta zgodnie z wymaganiami dla humanitarnego traktowania zwierząt hodowlanych (9 CFR 313.2).

B. IPP jest zobowiązany do przeprowadzenia badania przedubojowego w dniu uboju poprzez obserwację **wszystkich** zwierząt (z wyjątkiem zakładów w których obowiązuje procedury dobrowolnej segregacji, opisane w Części XI):

1. W spoczynku; oraz

2. W ruchu. IPP mają obserwować zwierzęta po **obu** stronach w przypadku, gdy klasa ubojowa (np. krowy i byki) lub stan zwierząt (np. niepełnosprawne, cierpiące) w zakładzie ubojowym uzupełnia obserwację zwierząt po obu stronach, w celu określenia czy zwierzęta nadają się do spożycia przez ludzi. W zakładach, w których inni IPP niż PHV przeprowadzają badania przedubojowe, PHV mają obowiązek skonsultować się z IPP w kwestii zwierząt obserwowanych po obu stronach przez IPP.

C. Przy przeprowadzaniu badania przedubojowego, IPP muszą sprawdzić:

1. Ogólny stan każdego zwierzęcia, w tym głowy, z uwzględnieniem oczu, nóg i korpusu zwierzęcia;
2. Stopień zwawości, ruchliwości i oddychania; oraz
3. Czy występują niespotykane obrzęki lub inne nieprawidłowości.

D. IPP muszą dopuścić zwierzęta hodowlane, które nie wykazują objawów chorób i nieprawidłowości oraz które nadają się do uboju i spożycia przez ludzi.

E. Gdy IPP zidentyfikują zwierzęta wykazujące objawy nieprawidłowości lub chorób w czasie badania przedubojowego, nakazują zakładowi oddzielenie wszystkich chorych zwierząt do oddzielnych zagród (czyli zagród dla zwierząt z podejrzeniem choroby) do dalszego badania przez PHV (9 CFR 309.2(n)).

UWAGA: W razie potrzeby uzyskania środków specjalnych (np. przyjęcie, ubój, badanie) w przypadku bydła żywego importowanego z Meksyku z przeznaczeniem na ubój bezpośredni, należy odnieść się do [Dyrektywy FSIS 9700.1](#), *Import żywego bydła z Meksyku do Stanów Zjednoczonych z przeznaczeniem na ubój bezpośredni*.

F. Bydło niezdolne do poruszania się nie kwalifikuje się do uboju. IPP (nie PHV) ma powiadomić PHV w przypadku, gdy do uboju jest przeznaczone bydło niezdolne do poruszania się. Jeśli bydło niezdolne do poruszania się jest przeznaczone do ubojuw zatwierdzonym zakładzie, na którego terenie nie działa PHV, IPP mają za zadanie:

1. Zidentyfikować i chronić zwierzęta. Trzymać zwierzę i ograniczyć jego ruchy, IPP musi zastosować Formularz FSIS 6502-1, identyfikator „Niezatwierdzone - Zatrzymane w USA” (w tej dyrektywie określany mianem identyfikator „Zatrzymane w USA”) do kojca z chorymi zwierzętami; oraz
2. Szybko poinformować PHV przypisanego do danego zakładu.

G. PHV muszą przeprowadzić badanie przedubojowe wszystkich zwierząt niezdolnych do poruszania się, chyba, że zakład wybierze uznanie zwierząt za niezdatne do spożycia i humanitarne pozbycie się bydła niezdolnego do poruszania się zanim PHV przeprowadzi badanie i wyda decyzję w sprawie postępowania ze zwierzęciem.

UWAGA: Zwierzęta hodowlane niezdolne do poruszania się są zwierzętami, które nie mogą się podnieść z pozycji zalegającej lub nie mogą chodzić. Zwierzęta niezdolne do poruszania się mogą obejmować, ale nie ograniczają się do, zwierząt z uszkodzonym wyrostkiem, naciągniętymi ścięgnami lub więzadłami, paraliżem nerwów, ze złamanym kręgosłupem lub w złym stanie metabolicznym (9 CFR 309.2(b)).

H. IIC musi skontaktować się z Działem Rozwoju Strategicznego (PDD), poprzez kanały nadzorcze, jeśli

nie otrzymano pozwolenia na ubój, w sytuacji, gdy zakład poddaje badaniom przedubojowym zwierzęta wykorzystywane do badań z użyciem eksperymentalnych produktów biologicznych, leków lub chemikaliów (9 CFR 309.17). PDD wydaje pozwolenie na ubój IIC, DO, zakładowi i badaczowi na podstawie informacji dostarczonych przez badacza. (Odnieść się do [Dyrektywy FSIS 10,800.1](#), *Residue Sampling, Testing, and Other Verification Procedures under the National Residue Program for Meat and Poultry Product*).

I. Jeżeli zakład nie podda zwierząt badaniu przedubojowemu (21 U.S.C. 603 i 9 CFR 309.1), IPP musi:

1. Zatrzymać zwierzęta lub ich tusze (w przypadku uboju);
2. Niezwłocznie poinformować IIC; oraz
3. Wydać raport niezgodności (NR) na mocy zadania weryfikacyjnego „Ubój HACCP”.

J. Wykorzystanie wejść dodatkowych

1. IPP muszą ustalić czy zakład wykorzystuje wejścia dodatkowe lub alternatywne (np. boczne wejście) podczas wprowadzania zwierząt do strefy ogłuszania, które nie odpowiadają normalnemu przepływowi (np. przejściom) zwierząt hodowlanych do strefy ogłuszania. Ponadto, IPP musi określić czy zakład wykorzystuje te wejścia w sposób spełniający mające zastosowanie wymagania ustawowe i regulacyjne, takie jak:

a. Humanitarne traktowanie zwierząt; lub

b. Nie poddawanie ubojowi zwierząt, które nie zostały poddane badaniu przedubojowemu, zwierząt niezdolnych do poruszania się lub padłych sztuk.

2. Jeżeli IPP ustali, że zakład nie wykorzystuje wejść dodatkowych lub alternatywnych, musi omówić to z zarządem zakładu i udokumentować w czasie cotygodniowego spotkania MOI.

3. Jeżeli IPP ustali, że zakład wykorzystuje wejścia dodatkowe lub alternatywne, wówczas:

a. Musi przedyskutować to z zarządem zakładu oraz udokumentować w czasie cotygodniowego spotkania MOI, że dany zakład wykorzystuje wejścia dodatkowe lub alternatywne.

b. Aby uzyskać instrukcje dla działań weryfikacyjnych IPP w zakładzie, który wykorzystuje wejścia dodatkowe lub alternatywne należy odnieść się do [Dyrektywy FSIS 6900.2](#). Weryfikacja tak jest częścią Kategorii VIII HATS - Efektywność Ogłuszania. W czasie przeprowadzania tej weryfikacji, musi ocenić warunki w jakich zwierzęta są poddawane ogłuszeniu, np. czy poruszają się o własnych siłach? Czy są wleczone? IPP musi ocenić sposób wykorzystania wejść dodatkowych (alternatywnych) oraz to, czy jest on zgodny z wymaganiami Agencji. IPP musi udokumentować wszelkie uzyskane ustalenia oraz, w razie potrzeby, podjąć działania egzekucyjne.

XI. WERYFIKACJA DOBROWOLNYCH PROCEDUR SEGREGACJI PRZED BADANIEM PRZEDUBOJOWYM TRZODY CHLEWNEJ I OWIEC STOSOWANYCH W ZAKŁADZIE

A. Gdy zakład dokonuje uboju tylko klas rynkowych trzody chlewnej lub owiec wprowadzanych do obrotu (czyli knurów i jagniąt) i dobrowolnie segreguje zwierzęta w celu ułatwienia przygotowania

grafiku uboju zwierząt (tj. oddzielenie zwierząt wykazujących objawy nieprawidłowości lub chorób od zwierząt zdrowych), IPP muszą sprawdzać czy:

1. Klasy rynkowe trzody chlewnej lub owiec wprowadzane do obrotu reprezentują rodzaj zwierząt hodowlanych najczęściej poddawanych ubojowi w danym zakładzie;

UWAGA: FSIS nie dopuszcza dobrowolnej segregacji żadnej klasy ubojowej bydła, opisanej w niniejszej dyrektywie. Jednak, w celu ułatwienia humanitarnego traktowania, zakład może, przed przeprowadzeniem badania przedubojowego przez IPP, przewieźć dowolne zwierzęta hodowlane do kojca dla zwierząt z podejrzeniem choroby w USA.

1. Zwierzęta, z wyjątkiem trzody chlewnej wprowadzanej do obrotu, nie podlegają pozwoleniu lub zaświadczeniu Służb Weterynaryjnych (VS) Służby Inspekcji Zdrowia Zwierząt i Roślin (APHIS). Jednakże, trzoda chlewna wprowadzana do obrotu podlegająca VS-17-30 (Raporty w sprawie importowanych zwierząt, drobiu i jaj) podlega segregacji na mocy udokumentowanych procedur segregacji zakładu;

2. Zakład dokumentuje procedury segregacji w ramach planu HACCP lub programu warunków wstępnych;

3. Dokumenty dotyczące programu warunków wstępnych oraz ewidencji dotyczącej programu warunków wstępnych, są dostępne dla IPP poza linią na żądanie (odnieść się do [Dyrektywy FSIS 5000.2 Przegląd danych w zakładach przeprowadzany przez pracowników kontrolnych](#)); oraz

4. Zakład przekazuje wszystkie zwierzęta IPP do badania przed dokonaniem uboju.

B. IPP badający trzodę chlewną i owce przed ubojem mają za zadanie:

1. Sprawdzić czy procedury segregacji są stosowane tylko do klas rynkowych trzody chlewnej i owiec wprowadzanych do obrotu;

2. Zbadać wszystkie zwierzęta uznane w zakładzie za zdrowe, podczas gdy zwierzęta są „w spoczynku” (9 CFR 309.1(a));

3. Wybrać 5 do 10 procent wszystkich zwierząt przedstawionych przez zakład do badania przedubojowego z kilku miejsc i obserwować je w ruchu;

4. Przedstawić zakładowi instrukcje przeniesienia chorych zwierząt do odpowiedniej zagrody dla zwierząt z podejrzeniem choroby (9 CFR 307.2(a)) do wydania ostatecznej decyzji w sprawie postępowania przez PHV. PHV może zadecydować, czy uznać zwierzę za niezdadne do spożycia na mocy 9 CFR część 311; oraz

5. Przynajmniej raz w miesiącu przeprowadzać wyrywkową obserwację pracowników zakładu stosujących procedury segregacji (tj. oddzielających zwierzęta wykazujące objawy nieprawidłowości lub chorób od zwierząt zdrowych).

C. Jeśli zakład nie ma udokumentowanych procedur segregacji lub nie wprowadza procedur segregacji w odpowiedni sposób, PHV ma przekazać IPP instrukcje, aby nie uwzględniali programu segregacji zakładu, ale przestrzegali wytycznych zawartych w Rozdziale VIII.

D. Jeżeli zakład dokonuje selekcji pod względem klas rynkowych zwierząt hodowlanych innych niż trzoda chlewna i owce (takich jak bydło) i przekazuje zwierzęta na badania IPP w celu przeznaczenia ich do zagrody dla zwierząt z podejrzeniem choroby w celu wydania ostatecznej decyzji o postępowaniu, PHV musi dokładnie zbadać i nadzorować wszystkie zwierzęta hodowlane przebywające w zagrodzie dla zwierząt z podejrzeniem choroby (9 CFR 309.2(a) i (n)).

XII. PROCEDURY ZWIĄZANE ZE ZWIERZĘTAMI Z PODEJRZENIEM CHOROBY

A. PHV mają badać i, w razie konieczności, sprawdzać temperaturę (lub wydać pracownikom zakładu instrukcje sprawdzenia temperatury) zwierząt chorych lub wykazujących nieprawidłowości, w tym również zwierząt oddzielonych przez zakład lub IPP.

B. PHV mają oznaczyć lub poinstruować pracownika zakładu do oznaczenia zwierząt jako „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA” poprzez zastosowanie seryjnej numeracji identyfikatorów „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA” (9 CFR 309.18 (a)) dla zwierząt hodowlanych:

1. W przypadku jakiegokolwiek stanu chorobowego, który może doprowadzić do uznania przez PHV tuszy lub jej części za niezdatną do spożycia po przeprowadzeniu badania poubojowego (9 CFR 309.2 (a)); oraz

2. W stosunku do zwierząt prezentowanych jako niezdatne do poruszania się, **z wyjątkiem** bydła. PHV muszą uznać bydło niezdatne do poruszania się za niezdatne do spożycia (9 CFR 309.3(e)).

C. PHV nie muszą stosować identyfikatora „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA”, ale muszą przestrzegać stosowania identyfikatora „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA” przez pracownika zakładu.

D. Gdy zakład poddaje badaniom przedubojowym zalegające zwierzęta hodowlane przeznaczone do uboju, zakład może pomóc zwierzęciu, które może wstać poprzez zapewnienie wsparcia (np. zapewniając stabilną podporę). Takie wsparcie nie może być zapewnione środkami mechanicznymi, zakład nie może również w jakikolwiek sposób podnosić zwierząt. Ponadto, gdy zwierzę się podniosło, musi chodzić bez wsparcia, tak aby PHV mógł obserwować zwierzę w ruchu. Przy próbie podnoszenia lub chodu zwierzęcia, zakład musi traktować zwierzę humanitarnie. FSIS nie uznaje za humanitarne zmuszanie zwierząt do wstawania lub chodu przez kopanie i poganianie (np. elektrycznym poganiaczem).

E. PHV nie musi stosować seryjnie numerowanych identyfikatorów „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA” w następujących okolicznościach:

1. Bydło, które zostało zidentyfikowane, odizolowane i poddane ubojowi jako „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA” dotknięte (9 CFR 309.18(a)):

a. nowotworem płaskokomórkowym gałki ocznej (nabłoniak oka),

b. Aktynobacylą; lub

c. Actinomikozą,

2. Zwierzęta hodowlane, które wykazały reakcję na próbę tuberkulinową powinny być uznane za zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA (9 CFR 309.2(d))(patrz, [Dyrektywa FSIS 6240.1](#), *Badanie, pobieranie próbek i postępowanie ze zwierzętami z gruźlicą*) i są oficjalnie oznaczone mianem „jednostki reagującej Departamentu Rolnictwa USA” lub innym podobnym stanowym identyfikatorem jednostki reagującej (9 CFR 309.2(d)).

3. Zwierzęta hodowlane, u których w czasie badania przedubojowego wykryto zmiany (9 CFR 309.18 (a)) są traktowane jak zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA i musi im towarzyszyć Formularz FSIS 6150-1.

F. PHV mają sprawdzać, czy zakład oznacza wszystkie świnie „z podejrzeniem choroby w USA” tatuażem, gdy mają one zostać mechanicznie pozbawione owłosienia. Stosowanie tatuażu ma zachować identyfikację świń jako „zwierząt z podejrzeniem choroby w USA” w czasie procesu pozbawiania owłosienia (9 CFR 309.18(b)).

XIII. POSTĘPOWANIE Z BYDŁEM NIEZDOLNYM DO PORUSZANIA SIĘ PO PRZEPROWADZENIU BADANIA PRZEDUBOJOWEGO PRZEZ PHV

A. W przypadku poinformowania o bydło niezdolnym do poruszania się po przeprowadzeniu badania przedubojowego, PHV musi uznać bydło za niezdadne do spożycia (9 CFR 309.3(e)) oraz oznaczyć bydło identyfikatorem „niezdadne do spożycia w USA” (9 CFR 309.3(e)) lub kierować oznaczaniem takiego bydła.

B. Zakład może podjąć decyzję o humanitarnej utylizacji bydła uznanego za niezdolne do poruszania się po przeprowadzeniu badania przedubojowego zamiast czekać na wydanie decyzji odnośnie postępowania przez PHV. W takim przypadku zakład jest zobowiązany do powiadomienia IPP, a PHV lub inny IPP powinien zdyskwalifikować i oznaczyć martwe zwierzę lub zdyskwalifikować i skierować do oznakowania martwego zwierzęcia.

XIV. PROCEDURY POSTĘPOWANIA ZE ZWIERZĘTAMI HODOWLANYMI NIEZDATNYMI DO SPOŻYCIA

A. Zgodnie z 9 CFR 309.3 (a) – (e), PHV mają obowiązek uznawać zwierzęta za „niezdadne do spożycia w USA” poprzez wydanie nakazu seryjnej numeracji kolczykami „Niezdadne do spożycia w USA” (9 CFR 309.13. (a) i 309.18(c)) dla zwierząt, które zostaną uznane za niezdadne do spożycia w czasie badania przedubojowego:

B. PHV nie muszą stosować identyfikatora „zwierzęta niezdadne do spożycia w USA”, ale muszą przestrzegać stosowania identyfikatora „zwierzęta niezdadne do spożycia w USA” przez pracownika zakładu.

C. Weterynarze niebędący PHV mogą identyfikować i oznaczać martwe zwierzęta jako „niezdadne do spożycia w USA”. Tylko PHV mogą uznawać żywe zwierzęta za niezdadne do spożycia.

D. Identyfikatorami (etykietami) „niezdadne do spożycia w USA”, są znakowane:

1. Zwierzęta hodowlane, które są martwe lub w stanie agonii w momencie przeznaczenia do uboju na terenie zatwierdzonego zakładu;

2. Zwierzęta hodowlane wyraźnie wykazujące w czasie badania przedubojowego jakiejkolwiek oznaki choroby lub stanu, który w rozumieniu 9 CFR część 311, mógłby wpłynąć na uznanie tuszy za niezdatną do spożycia w czasie badania poubojowego przez PHV;

3. Trzoda chlewna z temperaturą 106°F lub wyższą, oraz bydło, owce, kozy, konie, muły i inne koniowate z temperaturą 105°F lub wyższą;

UWAGA: Jeżeli istnieją wątpliwości dotyczące przyczyny wysokiej temperatury, zakład może zatrzymać zwierzę do dalszej obserwacji, według uznania lub pod nadzorem IPP. PHV musi przeprowadzić ponowne badanie zwierzęcia, w tym zmierzenie temperatury, gdy zakład ponownie poddaje zwierzę badaniu przedubojowemu. Jeżeli temperatura wynosi nadal 106°F lub więcej u trzody chlewnej lub 105°F lub więcej u innych zwierząt hodowlanych, PHV musi uznać zwierzę za niezdatne do spożycia. Zwierzęta mogą mieć wysoką temperaturę ze względu na infekcję bakteryjną. Zwierzęta mogą mieć również podwyższoną temperaturę ze względów innych niż choroba. Przykładowo, latem zwierzęta mogą wykazywać stres termiczny w wyniku podwyższonych temperatur zewnętrznych.

4. Wszystkie zwierzęta w stanie śpiączki lub półśpiączki;

5. Bydło niezdolne do poruszania się przeznaczone do uboju; oraz

6. Wszystkie zwierzęta będące w innym stanie, który uniemożliwia poddanie zwierzęcia ubojowi, w tym wszystkie zwierzęta hodowlane wykazujące kliniczne objawy zaburzeń centralnego układu nerwowego. Kliniczne objawy zaburzeń układu nerwowego w badaniu przedubojowym obejmują, ale nie ograniczają się do następujących objawów: pobudzenie lub depresja; odchylenie lub obracanie głowy; opadająca warga, opadające powieki, policzki i uszy; konwulsje i dreszcze; paraliż; nagłe omdlenie; napieranie głową, chodzenie bezcelowe, ataksja i ślepotą. Inne choroby mogą wskazywać na zaburzenia układu nerwowego. Na przykład, kalectwo może być ciężko odróżnić od ataksji lub paraliżu, a drgawki z zimna może być ciężko odróżnić od dreszczy. IPP muszą zatrzymać wszelkie zwierzęta wykazujące objawy zaburzeń układu nerwowego, w celu wydania decyzji o postępowaniu przez weterynarza (9 CFR 309.4(a)).

E. Jeśli zakład złoży prośbę zatrzymania zwierząt, w tym cieląt, które nie mogą się podnieść z pozycji zalegającej lub nie mogą chodzić w wyniku zmęczenia lub zimna, w celu zajęcia się zwierzętami lub w celu zajęcia się oddzielnymi zwierzętami hodowlanymi (9 CFR 309.13(b)), PHV ma za zadanie:

1. Sprawdzić czy zakład stosuje identyfikację zwierząt i trzyma zwierzęta na obszarze posiadającym udokumentowaną identyfikację zwierząt lub czy zakład otrzymał pozwolenie od odpowiedniego lokalnego, stanowego lub federalnego urzędu sanitarnego umożliwiające przeniesienie zwierząt na teren poza siedzibą zakładu (9 CFR 309.13 (d));

2. Wprowadzić zmiany na Formularzu FSIS 6150-1, Identyfikator – Formularz przedubojowy - przez wykreślenie w odpowiednim miejscu słowa „ubój” i wpisanie słów „zatrzymany w celach leczniczych”, w stosunku do zwierząt leczonych na terenie zakładu; oraz

3. Przed załadunkiem zwierząt do transportu, usunąć identyfikatory „zwierzęta niezdatne do spożycia w USA” u zwierząt, które mają być leczone poza terenem zakładu. Nie ma to zastosowania do cieląt uznanych za niezdatne do spożycia w USA.

F. PHV mają obowiązek:

1. Sprawdzić usunięcie niezdatnych zwierząt hodowlanych przez zakład (9 CFR 314) oraz czy zakład prowadzi wymagany rejestr (9 CFR 320), jak również sprawdzać czy zwierzęta są trzymane oddzielnie i czy podlegają dalszej obserwacji i leczeniu pod nadzorem pracownika programowego FSIS; a także

UWAGA: Obowiązkiem PHV jest sprawdzenie, czy zwierzę jest oznaczone identyfikatorem „niezdatne do spożycia w USA” zostało albo odpowiednio zutylizowane, albo poddane dalszym obserwacjom lub leczeniu w zakładzie (zob. 9 CFR 309.13 (a)(b)).

2. Uzupełnić formularz FSIS 6150-1, Identyfikator – Przedubojowy, dla każdego zwierzęcia uznanego za „niezdatne do spożycia w USA” w czasie badania przedubojowego.

G. IPP mogą odnotowywać liczne zgony (np. DOA) i związane numery seryjne identyfikatorów „niezdatne do spożycia w USA” na jednym formularzu FSIS 6150-1, Identyfikator – Przedubojowy.

XV. OPÓŹNIONY UBOJ

A. Zakłady o mniejszej mocy produkcyjnej stosują opóźniony ubój przy poddawaniu zwierząt ubojowi w dniu innym niż dzień przeprowadzenia badania przedubojowego. Za zakład o mniejszej mocy produkcyjnej uznaje się tutaj zakład dokonujący dziennie uboju 1-15 zwierząt. W celu przeprowadzenia opóźnionego uboju, zakłady muszą być zatwierdzone przez FLS.

B. IPP poza linią sprawdzają czy zakład:

1. Poddaje ubojowi jedynie zwierzęta hodowlane, które przeszły badanie przedubojowe w ciągu poprzedzających 24 godzin;

2. Nie poddaje ubojowi zwierząt oznaczonych jako „zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA” pod nieobecność IPP; oraz

3. Nie poddaje ubojowi i chłodzeniu w ciągu jednego dnia zwierząt w liczbie przekraczającej liczbę zwierząt poddanych badaniu przedubojowemu.

UWAGA: Nie dopuszcza się stosowania opóźnionego uboju względem bydła (9 CFR 309.1(a) i 311.27).

XVI. PROCEDURY DLA UBOJU Z KONIECZNOŚCI

W przypadku gatunków innych niż bydło, jeżeli zakład poinformuje PHV, że musi dokonać uboju zwierzęcia ze względu na poważne zranienie w czasie innym niż zwyczajowe godziny badań (9 CFR 309.12 i 311.27), wówczas PHV ma obowiązek:

1. Określić po uboju czy istnieje dowód na to, że wystąpiło zranienie, które doprowadziło do konieczności dokonania uboju. PHV musi uznać całą tuszę za niezdatną do spożycia, o ile nie udowodniono warunku stanowiącego ważny powód do przeprowadzenia uboju z konieczności (9 CFR 311.27), oraz

2. Ocenic stan zwierzęcia, które zostało poddane ubojowi z konieczności i określić sposób postępowania. PHV ma obowiązek uznać całą tuszę za niezdatną do spożycia, jeśli znajdzie dowód zmiany chorobowej lub innej zmiany świadczącej o stanie wymagającym tego rodzaju działania (9 CFR 311.27).

UWAGA: FSIS nie zezwala na przeprowadzanie uboju z konieczności w przypadku bydła, gdyż części lub całe tusze bydła poddanego ubojowi pod nieobecność inspektora nie mogą zostać przeznaczone do spożycia przez ludzi (9 CFR 311.27). IPP muszą sprawdzać wszystkie sztuki bydła przed poddaniem ich ubojowi.

XVII. PROWADZENIE ZAPISÓW I DOKUMENTACJA

A. IPP muszą uzyskać oryginał lub kopię dokumentacji stosowanej przez zakład (np. karta zagrody lub inny dokument) w czasie codziennego przedstawiania zwierząt do badania przedubojowego. Ogólnie rzecz biorąc, IPP mają obowiązek przechowywania dokumentacji przedubojowej zakładu w biurze inspekcyjnym FSIS przez tydzień po zakończeniu stosowanego tygodnia ubojowego, a następnie utylizacji tej dokumentacji. Jednakże, jeśli IPP nie wprowadzi informacji z Formularza FSIS 6150-1 do PHIS, zgodnie z instrukcjami zawartymi w ustępie B po upływie 1 tygodnia, IPP są zobowiązani do przechowywania tej dokumentacji do chwili wprowadzenia informacji.

B. PHV muszą wypełnić Formularz FSIS 6150-1 „Identyfikator - Przedubojowy” dla każdego zwierzęcia uznanego za „z podejrzeniem choroby w USA” lub „niezdatne do spożycia w USA” w czasie badania przedubojowego oraz złożyć ten formularz w biurze inspekcyjnym. IPP muszą przechowywać ten formularz wraz z dokumentacją danego zakładu. PHV muszą prowadzić ewidencję następujących danych:

1. Ubój w zakładzie nr - wskazać numer zatwierdzonego zakładu, w którym zwierzę zostało poddane ubojowi;
2. Nr identyfikatora oznaczającego uznanie zwierzęcia za niezdatne do spożycia lub z podejrzeniem choroby - wpisać numer identyfikatora i niewłaściwie skreślić „niezdatne do spożycia w USA” lub „zwierzę z podejrzeniem choroby w USA”;
3. Rodzaj zwierzęcia – Gatunek, rasa lub klasa zwierzęcia (np. buhaj Hereford, świnia Hampshire i owca rasy mieszanej);
4. Płeć;
5. Oznakowane ze względu na – nazwać stan powodujący podejrzenie choroby u zwierzęcia. Dodatkowe informacje mogą być zamieszczone na odwrocie formularza, należy napisać na przedniej stronie „patrz na odwrocie”;
6. Temperatura – rzeczywista temperatura zwierzęcia (zwierzęta reagujące na TB i zwierzęta podejrzane przez PHV o wykazywanie niedopuszczalnej temperatury);
7. Waga – oszacować wagę zwierzęcia w funtach;
8. Uwagi – krótki opis wyników badania przedubojowego, który może być przydatny przy postępowaniu poubojowym. Należy również zapisać numery identyfikatorów i inne numery

identyfikacyjne;

9. Podpis PHV – PHV musi podpisać formularz, gdy zwierzę jest uznane za niezdatne do spożycia;

10. Data - bieżąca data; oraz

11. Raport poubojowy – korzystanie z sekcji formularza Raport poubojowy jest opcjonalne do sporządzania notatek.

C. PHV muszą przechowywać Formularz FSIS 6150-1 wraz z dokumentacją zakładu (np. kartami zagród) przez tydzień, aby zagwarantować uchwycenie wyników poubojowych w Raporcie z Postępowania ze Zwierzęciem PHIS.

D. Dodatkowe zastosowania dla Formularza FSIS 6150-1 „Identyfikator - Przedubojowy” obejmują:

1. W przypadku zwierząt reagujących na TB, zastosowanie numeru identyfikatora reagującego zamiast numeru identyfikatora „zwierzę z podejrzeniem choroby w USA” w linii nr 2; oraz

2. W przypadku nabłoniaka, aktynobaculozy i aktynomikozy, należy w linii nr 2 wpisać liczbę zwierząt w stadzie, a zwierzęta stanowe są „nieoznakowane”.

E. Oddzielny formularz FSIS 6150-1, Identyfikator – Przedubojowy nie jest wymagany dla każdego egzemplarza bydła z nabłoniakiem gałki ocznej, aktynobaculozą lub aktynomikozą. Jednak, PHV ma obowiązek sprawdzić czy zakład izoluje chore zwierzęta w oddzielnych kojcach i odnotować stan i liczbę zwierząt na formularzu. Zakład określa wielkość kojca. PHV mają odnotować schorzenie (nowotwór płaskokomórkowy gałki ocznej, aktynobaculoza lub aktynomikoza) i liczbę chorych zwierząt dotkniętych każdym z nich. PHV muszą korzystać z oddzielnego formularza dla każdej grupy zwierząt z oddzielnym schorzeniem w danym kojcu. Gdy zwierzęta są poddane ubojowi, PHV ma obowiązek zidentyfikować każde zwierzę oddzielnie przy użyciu wielorozdziałowego identyfikatora „niezatwierdzone w USA – zatrzymane w USA” i odnotować je jako zwierzęta z podejrzeniem choroby w PHIS, (patrz [Dyrektywa FSIS 6100.2](#), *Badanie poubojowe zwierząt hodowlanych*). W tych okolicznościach Formularz FSIS 6150-1 służy jako sposób identyfikacji grupy zwierząt dotkniętych każdym z tych schorzeń.

F. PHV mają obowiązek uzupełnić formularz FSIS 6150-1 dla każdego, żywego lub martwego, zwierzęcia „niezdatnego do spożycia w USA”. Należy zaznaczyć zwierzęta z podejrzeniem choroby i odnotować numer identyfikatora niezdatności do spożycia.

G. PHV lub osoba wyznaczona ma odnotować odpowiednie informacje przedubojowe w PHIS.

H. IPP mają obowiązek wpisać odpowiednie dane ubojowe w podmenu Sprawozdawczość Zakładu w menu Postępowanie ze Zwierzęciem w PHIS.

I. Liczenie całkowitej liczby sztuk w podklasie. W ramach „Dodaj przebadany ubój” wybrać właściwą klasę (np. bydło, trzoda chlewna) zwierząt hodowlanych. Dla każdej podklasy (np. woły, jałówki, świnie przeznaczone do obrotu (lochy i loszki)), IPP muszą wprowadzić liczbę sztuk poprzez odjęcie całkowitej liczby zwierząt hodowlanych uznanych za niezdatne do spożycia w czasie badania przedubojowego od liczby sztuk każdej podklasy przedstawionej do badania przedubojowego. Martwe sztuki są uznane za nieprzedstawione do badania przedubojowego i nie są odejmowane od liczby sztuk. Liczba sztuk dla każdej podklasy uwzględnia wszystkie zwierzęta z podejrzeniem choroby w USA dla każdej podklasy

zatwierdzonej do uboju. (Tabela 1.0 przedstawia sposób kalkulacji liczby sztuk dla każdej podklasy; świnie przeznaczone do obrotu (lochy i loszki) to podklasa Klasy Świń. Rys. 1.0 przedstawia miejsce na wpisanie liczby sztuk.)

Krok	Liczba sztuk	Uwaga lub Instrukcja
Liczba Zwierząt hodowlanych konkretnej podklasy przedstawionej do badania przedubojowego	96	
Liczba sztuk uznanych za niezdatne do spożycia w czasie badania przedubojowego	-1	Udokumentowane w PHIS z identyfikatorem z „niezdatne do spożycia w USA”
Uwagi: Liczba nie uwzględnia sztuk martwych nie przedstawionych do badania.		

Rysunek 1.0 - Wprowadzanie wartości „Liczba Sztuk” w PHIS w ramach Menu Sprawozdawczego Zakładu w Postępowaniu ze Zwierzęciem

Liczba zwierząt hodowlanych poddanych ubojowi (podklasa), w tym liczba zwierząt z podejrzeniem choroby w USA.	95	Wpisać tę liczbę w pole „Liczba Sztuk”.
--	-----------	--

J. Liczenie całkowitej liczby sztuk w klasie: PHIS automatycznie wylicza sumę dla każdej klasy poprzez sumowanie każdej podklasy. W ramach podsumowania klasy, „liczba sztuk” widoczna w menu sprawozdawczości Zakładu. J. Postępowania ze Zwierzęciem w PHIS reprezentuje całkowita liczba zwierząt hodowlanych wszystkich podklas zatwierdzonych do uboju w tym liczbę zwierząt z podejrzeniem choroby w USA zatwierdzonych do uboju. Patrz Rysunek 1.1. Przykład: Dwa woły plus sześć jałówek (podklasy) równa się osiem sztuk bydła (klasa).

Rysunek 1.1 „Liczba Sztuk” Klasy sumuje Liczbę podklas zatwierdzonych do uboju

Class Summary Information

Establishment: _____
 Date: 11/8/2013
 Shift: Shift 1

Class*: Cattle
 Head Count: 8 [APHIS Lab Sampling](#) [Print Condemn. Cert](#)

Sub-Class	Head Count	Live Weight	Dressed Weight	Edit	Delete
Heifer	2				
Bull/Stag	0				
Steer	6				

UWAGA: Byk/jeleń to zero jeżeli tylko jeden byk przeznaczony do uboju został uznany za niezdatnego do spożycia w czasie badania przedubojowego. Podklasę należy wpisać do PHIS aby umożliwić IPP wydrukowanie certyfikatu uznania za niezdatne do spożycia, w przypadku przedstawienia takiej prośby przez zakład.

K. Uznane za niezdatne do spożycie w czasie badania przedubojowego

1. IPP muszą wpisać do PHIS liczbę zwierząt hodowlanych uznanych za niezdatne do spożycia w czasie badania przedubojowego. IPP nie mogą uwzględniać padłych zwierząt w liczbie sztuk podklasy.
2. IPP mają obowiązek przenieść informacje z Formularza 6150-1 to Raportu Postępowania ze Zwierzęciem (ADR) w PHIS, w następujący sposób:

Rys. 2.0 Wprowadzanie do PHIS Zwierząt Hodowlanych uznanych za niezdatne do spożycia w czasie badania przedubojowego

Add Disposition Record

Sub-Class*: Steer [Print Condemn. Ce](#)

Head Count: 1,000
 Live Weight: _____ lbs
 Dressed Weight: _____ lbs
 Weight Not Reported:

[Add Disposition Record](#) [Add Multiple Disposition Records](#)

TagType	TagNumber	Condition	Disposition	Edit	Delete
Edit U.S. Condemned	Z2345768	Non-ambulatory	Ante-mortem Condemned		
Edit U.S. Condemned	Z3456768	Deads	Ante-mortem Condemned		
Edit U.S. Condemned	Z3456769	Deads	Ante-mortem Condemned		
Edit U.S. Condemned	Z3456770	Deads	Ante-mortem Condemned		

[Go Back](#) [Save](#) [Save & New](#)

- a. Wybrać klasę i wpisać liczbę sztuk podklas.
- b. W przypadku wpisywania schorzenia pojedynczego zwierzęcia kliknąć „Dodaj Rekord Postępowania”.
 - i. Wpisać rodzaj i numer identyfikatora.
 - ii. Wpisać schorzenie;
 - iii. Wpisać dyspozycję; oraz
 - iv. Wybrać Zapisz.
- c. W przypadku wprowadzania wielu zwierząt uznanych za niezdadne do spożycia z tym samym schorzeniem, kliknąć „Dodaj Wiele Rekordów Postępowania”, a następnie:
 - i. Wpisać rodzaj i numer identyfikatora;
 - ii. Wpisać liczbę rekordów;
 - iii. Wpisać schorzenie;
 - iv. Wpisać dyspozycję; oraz
 - v. Wybrać Zapisz.

L. Certyfikaty uznania za niezdadne do spożycia: Aby wydrukować certyfikat uznania za niezdadne do spożycia w czasie badania przedubojowego lub poubojowego, dla każdej podklasy zwierząt hodowlanych uznanych za niezdadne do spożycia z dowolnego powodu, należy aktywować podklasę w PHIS (np., musi posiadać liczbę sztuk „zero” lub więcej). Liczba sztuk „zero” ma w PHIS wartość dodatnią, gdy zwierzęta hodowlane konkretnej podklasy zostają uznane za niezdadne do spożycia w czasie badania przedubojowego. Przykład: Jak przedstawia Rys. 1.1, IPP może wydrukować certyfikat uznania za niezdadne do spożycia dla tylko jednego byka uznanego za niezdadny do spożycia w czasie badanie przedubojowego, jak pokazano z liczbą sztuk liczącą „0”.

XVIII. PYTANIA

Wszelkie pytania dotyczące tej dyrektywy należy kierować do personelu rozwoju polityki poprzez [askFSIS](#) lub pod numer telefonu 1-800-233-3935. Zgłaszając pytanie, należy użyć zakładki Zgłoś pytanie oraz wpisać poniższe informacje w dostępne pola:

Pole tematu: Wpisać Dyrektywa 6100.1

Pole Pytania: Wpisać pytanie, zawierające możliwie największą ilość szczegółów

Pole Produktu: Wybrać „**Ogólna Polityka Kontroli**” z menu opadającego Pola Kategorii: Wybrać „**Ubój - Zwierzęta Hodowlane**” z menu opadającego Areny Polityka: Wybrać „**Domowe**” z menu opadającego

Po wypełnieniu wszystkich pól, nacisnąć **Kontynuuj** a na następnym ekranie nacisnąć **Zakończ Zgłaszanie Pytania**.

Handwritten signature of Rachel A. Edelstein in black ink.

Młodszy Administrator
Biuro ds. Rozwoju Polityki i Programu

CZĘŚĆ 309 -- BADANIE PRZEDUBOJOWE

1. Cytat organy dla części 309 zrewidowano do przeczytania w następujący sposób: Organ: 21 U.S.C. 601-695; 7 CFR 2.18, 2.53.

2. Część 309.3(e) zrewidowano do przeczytania w następujący sposób:

§. 309.3 Padłe, w agonii, niezdolne do chodu lub chore i podobne zwierzęta hodowlane.

* * * * *

(e) Personel zakładu musi powiadomić personel inspekcyjny FSIS, w przypadku uznania bydła za niezdolne do poruszania się po przejściu badania przedubojowego. Bydło niezdolne do poruszania się, które zostało skierowane do uboju musi zostać uznane za niezdatne do spożycia i zutylizowane zgodnie z § 309.13.